

På enslig stig mot en skog så djup
där famlade jag fram i månens sken
Var är jag kommen, vart är mitt mål
Med själlös blick jag lägger mig till ro

Saknad och sorg det fyller mitt bröst
Uti dimman jag ständigt gå
Lytt är jag född utan endaste vän
Förnedrat och utstött blevo min lott

Men du kom till mig och dansa' med mig
Tog min famn och värmdde mig ömt
Du sade att du voro min vän
Din hand smekte min kind

Vaknade till utav skogens liv
Myllan doftade fränt och rent
Vart tog du vägen, du fagraste mö?
Du skogens väsen, jag vet allt vem du är

Jag sågo dagar till skymning gå
Natten slukar allt den få
Ligger här uti fröjdens håv
och väntar på den ende jag kan få

Giv mig en gåva kär att vårda tills min död
Se mig nu utan svek - med kärlek